

Løsningen er handel

Proteksjonismen er på fremmarsj. Det er alltid en farlig og forfeilet politikk, men i krisetider mer enn noen gang, siden det vil svekke verdensøkonomien ytterligere. Proteksjonismen hviler på et premiss om at nasjonens velstand øker når myndighetene gir landets egne produsenter monopolmakt. Flere århundre med økonomisk tenkning, historiske erfaringer og forskningsstudier viser at dette premisset er fullstendig galt. Proteksjonisme skaper fattigdom, ikke rikdom. Proteksjonisme beskytter ikke engang innenlandske arbeidsplasser og bedrifter, men skader dem, gjennom å skade eksportører og selskaper som er avhengige av import for sin produksjon. Øker man prisen på stål ved å beskytte lokale stålprodusenter mot konkurranse, økes kostnadene for dem som benytter stål i produksjonen. Proteksjonisme fungerer ikke.

Men lavere velstand er ikke proteksjonismens verste konsekvens. Proteksjonismen truer freden. Det bør være grunn god nok for at alle venner av sivilisasjonen tar avstand fra økonomisk nasjonalisme – en ideologi basert på konflikt og uvitenhet.

For 250 år siden bemerket Montesquieu at "Fred er en naturlig konsekvens av handel. To nasjoner med innbyrdes forskjeller blir gjensidig avhengige av hverandre; for hvis den ene har interesse av å kjøpe, har den andre interesse av å selge; og på den måte forenes de i deres felles behov."

Handelens mest verdifulle produkt er fred. Handel fremmer fred, ved å forene forskjellige folkeslag, gjennom en daglig prosess der man blir kjent med hverandres språk, normer, lover, forventninger, behov og kunnskap.

Handel fremmer fred, ved å legge til rette for samarbeid til fordel for alle parter. På samme måte som handel skaper økonomiske bånd mellom Larvik og Stavanger, Paris og Lyon, og Calcutta og Mumbai, skaper handelen bånd mellom Paris og Calcutta, Lyon og Stavanger, Larvik og Mumbai. Handelen fører til samarbeid mellom mennesker i alle land.

Empirien støtter dette synet på at handel fremmer fred. Det mest tragiske eksempelet på hva som kan skje hvis denne innsikten ignoreres, er

kanskje annen verdenskrig. Den internasjonale handelen falt med 70 prosent mellom 1929 og 1932, i stor grad fordi amerikanerne innførte høye tollar gjennom den såkalte Smoot-Hawley-loven, noe som ble gjengjeldt med høye tollar i andre land. Økonomikommentatoren Martin Wolf påpeker at "denne handelskollapsen var en viktig årsak til tyskernes og japanernes draging mot autarki og Lebensraum." Snart fulgte en forferdelig krig. Handel redder liv, gjennom å redusere faren for krig.

Handel redder også liv gjennom å øke velferden og å spre den til stadig flere mennesker. Bevisene for at friere handel fremmer vekst er mange. Velstand legger til rette for at vanlige menn og kvinner kan leve lengre og sunnere liv.

Mennesker som lever lengre og sunnere, i fred, i verdensøkonomiens globale fellesskap, har bedre tid til å nyte det utvalg av kulturelle opplevelser som handelen muliggjør. Kulturen berikes av bidrag fra resten av verden, noe som bare er mulig gjennom utveksling av varer og ideer.

Det er ingen tvil om at handel øker den materielle velstand. Men handelens betydning lar seg vanskelig måle i penger. Dens viktigste bidrag er at den gjør frihet, velferd og fravær av krig langt mer sannsynlig.

Vi slutter oss derfor til denne appellen, til alle verdens regjeringer, om å motstå presset fra de kortsiktige og de grådige om å bygge handelsmurer. Vi oppfordrer dem til heller å rive de murer som fortsatt eksisterer. Til hver regjering sier vi: La deres borgere nyte fruktene ikke bare fra deres egne jorder, fabrikker og hjerner, men fra hele verden. Det vil gi større velstand, bedre liv, og fredelig sameksistens.

<http://atlasnetwork.org/tradepetition/>